

Skrivljena slika ali slabo delo?

Združeno delo občine Center se v februarju, ko je že z vsemi silami v ognju uresničevanja tekočih proizvodnih in poslovnih nalog, pripravlja na obravnavo zaključnih računov poslovanja v preteklem letu. Hkrati pa prihajajo na dan tudi prvi podatki o nekaterih elementih gospodarjenja v preteklem letu za nivo občine.

Zbirni rezultati za vso občino niso ugodni. Še zlasti ne, če jih primerjamo z dosežki v nekaterih drugih ljubljanskih občinah, mestu ali republiki. Močno zaostajamo tako za planiranimi obveznostmi kot tudi za lanskoletno realizacijo zlasti na dveh ključnih področjih – v obsegu industrijske proizvodnje ter v rezultatih izvoza blaga in storitev. Količinski obseg industrijske proizvodnje je bil tako lani manjši za 7,7% (v Ljubljani je bil večji za 7,20, v občini Vič-Rudnik celo za 19,9%, v republiki pa za 3,7%). Zaostajanje pri rezultatih na področju ekonomskih odnosov s tujino smo sicer konec leta zmanjšali; v primerjavi z letom 1982 bila vrednost izvoženega blaga manjša le še za 14,3%, s čimer pa seveda ne moremo biti zadovoljni, če upoštevamo z resolucijo planiran 15-odstotni porast.

Negativna gibanja na teh dveh področjih gospodarjenja smo tekoče spremljali v vsem preteklem letu, sprti smo analizirali vzroke zaostajanja ter obenem načrtovali vrsto aktivnosti, s katerimi smo si prizadevali premakniti razmere z rdečih števil. Posebej skrbno je aktualne idejnopolične in družbenoekonomske probleme pri uresničevanju planiranih nalog obravnaval na svoji 14. seji OK ZKS. Iz takratne zelo bogate in tvorne razprave velja poudariti predvsem stališče, da nam za načrtovanje konkretnih aktivnosti subjektivnih sil v občini (tako družbenopolitičnih organizacij kot tudi skupščinskih zborov in izvršnega sveta) ne zadostujejo bilančni prikazi problemov in rezultatov gospodarjenja za celo občino. Iz dveh vzrokov. Prvič, ker so prepoznani, saj bodo uradni seštevki in analize po posameznih elementih poslovanja za občinski nivo za preteklo leto znani šele v aprilu. In drugič, ker ob znani strukturi združenega dela v občini, ki pa seveda ni normalno statistično distribuirana, statistični in drugi bilančni seštevki zelo malo povedo, predvsem pa ne razkrijejo niza specifičnih problemov, neuspehov pa tudi velikih uspehov, ki so jih posamezne OZD v občini dosegle v preteklem letu. Kartonažna tovarna Ljubljana je tako v preteklem letu presešla plan izvoza na konvertibilno tržišče za 74%, revaloriziran plan fizičnega obsega proizvodnje pa za 8,3%. V Iskri Vegi so zaradi velikih izvoznih naročil delali delavci v decembru po 12 ali celo 14 ur na dan; razen tega so se jim po opravljenih lastnih delovnih obveznostih pridružili v popoldanskem času tudi vodstveni in drugi delavci iz delovne skupnosti skupnih služb.

Če vemo za takšne napore in še celo vrsto drugih podobnih aktivnosti v posameznih OZD v občini, imajo slabši rezultati gospodarjenja za vso občino drugačno vlogo. Umikajo se pesimistična razmišljanja o naših možnostih za realizacijo letošnjih obveznosti in z resolucijo družbenoekonomskega razvoja, hkrati pa se zaostrejuje vprašanja, kje so vzroki za negativna gibanja. So to posamezne izgubaške OZD, ki se zaradi svoje strukture teže odražajo na tak način v občinskih rezultatih? Gre res le za statistične razloge, selitve in različne spremembe v načinu vodenja teh podatkov? Ali pa nam negativni predznak v rezultatih uresničevanja planiranih ciljev povzročajo slabe poslovne rezultate cele skupine dejavnosti, za katere vemo, da so v občini močno zastopane?

Zato je utemeljena zahteva občinskega komiteja ZKS, da komite za gospodarstvo in planiranje pri izvršnem svetu občinske skupščine v prihodnje prikazuje rezultate gospodarjenja podrobneje po posameznih področjih in panogah (Industrija, trgovina, drobno gospodarstvo...). Trditev, da je struktura gospodarskih OZD v naši občini žal takšna, da nam v sedanjih zaostrenih razmerah gospodarjenja ne daje možnosti za večje uspehe, bo ob takšnem analitičnem pristopu dobila potrditev ali pa bo ovržena. Hkrati pa bo dobila trdnejšo podlago zahteva, da se je potrebno prav zaradi te strukture gospodarskih OZD v občini odločneje spopasti z nalogami in problemi pri uresničevanju procesa prestrukturiranja gospodarstva.

ALENKA BIBIČ

Čestitke ob kulturnem prazniku

Ob slovenskem kulturnem prazniku so predstavniki družbenopolitičnih organizacij v občini Ljubljana Centr 8. februarja obiskali več kulturnih ustanov. Med drugim so obiskali Cankarjev dom, Dramo, Opero, Slovensko filharmonijo in druge. Čestitali so ob prazniku in zaželeli kulturnim delavcem veliko uspeha pri njihovem kulturnem poslanstvu.

N. I.

Pesniku v počastitev in spomin

Pevke in pevci mešanega pevskega zbora Metalka so se pod vodstvom dirigenta Mitja Gobca skupaj s člani okteta Gallus v torek, 7. februarja popoldne na poti »Po Prešernovih stopinjah v Ljubljani« ustavili za nekaj časa pred hišo v Rožni ulici št. 5 ter z ubranim petjem, recitacijo in slovenskim šopkom počastili spomin na velikana duha in jasnovideca slovenskega naroda. Z njimi so bili ob tem slovesnem času tudi učenci in učence pevskega zbora Prule z zborovodkinjo Asto Jakopčič, dijakinja srednje ekonomske šole »Boris Kidrič«, učenci osnovne šole »Janeza Levca« in mnogi drugi oboževalci Prešernove besede.

Pevci in pevke iz Metalka marljivo skrbijo za spominsko ploščo na hiši, v kateri je dival kleni mož iz gorenjske Vrbe. Želijo, da bi vse ljubiteljske kulturne skupine namenjale podobno skrb spominski plošči kateremukoli pomembnemu ustvarjalcu slovenske kulture.

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XI - 14. februar 1984

Štev.: 2 - BREZPLAČNO

Temeljit pregled dela

V vseh krajevnih skupnostih so se v preteklih dneh zvrstile temeljne kandidacijske konference, na katerih so delegati vseh organov in organizacij v krajevnih skupnostih razpravljali o kandidatih za vodilne funkcije v občini, mestu, republiki in federaciji. Gre namreč za to, da traja mandat za te funkcije dve leti in če občan na takem položaju dobro opravlja svoje delo, je lahko izvoljen še za nadaljnji dve leti. Zato govorimo o vmesnih volitvah in obenem poudarjamo, da te volitve nikakor ne bi smele biti formalne.

Temeljne kandidacijske konference v večini krajevnih skupnosti so pokazale, da občani v resnici menijo, da ne gre za formalnost, ampak da je nujno potrebno temeljito pregledati dosedanje delo in ugotoviti, kateri od kandidatov lahko še naprej opravlja zaupano mu zadolžitev in kateri od njih tega zaupanja ne zasluži več. Zaradi tega najbrž ni odveč zahteva, ki smo jo slišali v razpravah, da je časa za temeljito obravnavo kandidatov premalo. Ponekod tudi menijo, da je tako imenovana baza še vedno premalo vključena v kandidacijske postopke in da je vse skupaj preveč prepuščeno kadrovskim koordinacijam.

V večini krajevnih skupnosti so razpravo o kandidatih povezali z razpravo o delovanju delegacij v zboru krajevnih skupnosti občinske skupščine in v samoupravnih interesnih skupnostih. V Gradišču, na Prulah, v Stari Ljubljani in tudi drugod so vodje delegacij podali poročila o dveletnem delu ali pa so ta poročila strnili v enoten prikaz delovanja delegatskega sistema.

Med razpravo o kandidatih so ponekod menili, da smo precej zanemarili načelo »vračanja v bazo«. Funkcionarji namreč preveč krožijo samo horizontalno z ene funkcije na drugo, namesto da bi se po opravljeni dolžnosti, za katero so bili izvoljeni, vrnili denimo iz federacije v republiko. Kaj je z osebno odgovornostjo, so spraševali ponekod in poudarjali, da bi morali kandidate temeljito oceniti, tako v dobrem kot v slabem.

Med ocenami delegatskega sistema je bilo slišati kritike na račun strokovnih služb, ki imajo še vedno prevelik vpliv. Največkrat se dogaja, da je zelo težko spremeniti predloge in stališča, ki so jih v gradivu podali delavci strokovnih služb. Ob tem pa ne gre prezreti ugotovitve, da so družbenopolitične organizacije dajale premajhno oporo delegacijam pri njihovem delu in da tudi socialistična zveza ni povsem izpolnila svoje vloge na tem področju. Najbolj problematično je delovanje delegacij za samoupravne interesne skupnosti, ki se skoraj vedno sestajajo na robu sklepčnosti. Tudi osip med delegati je prevelik, zlasti med mladimi.

Kljub vsem pomanjkljivostim in opozorilom pa ne gre prezreti ugotovitve, da je čuti čedalje večjo zavzetost ljudi za delovanje tako skupščine kot samoupravnih interesnih skupnosti in prevladujoč občutek, da sami odločajo in da ne odloča nekdo drug namesto njih.

Razprave o delegatskem sistemu in o dveletnem delu imamo lahko kot dobro pripravo na marčevsko zasedanje skupščinskih zborov. Ne bi bilo prav, če bi razprave in predlogi izveneli v prazno. Med drugim je potrebno resno upoštevati opozorilo o kontinuiteti kadrovanja, kar pomeni, da je že sedaj čas, da se pripravljamo na tiste volitve, ki bodo čez dve leti. Delo aktivistov naj bi spremljali sprti in sprti ugotavljali, komu kaže zaupati odgovorne funkcije v prihodnjem mandatnem obdobju.

NIKO ISBAJEVIČ

Delegati na temeljni kandidacijski konferenci v krajevni skupnosti Ajdovščina